# OTSUSED

## EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS (EL) 2018/412,

## 14. märts 2018,

## millega muudetakse otsust nr 466/2014/EL, millega antakse Euroopa Investeerimispangale ELi tagatis liiduväliste investeerimisprojektide toetamiseks sõlmitud finantseerimistehingutest tekkida võiva kahjumi puhuks

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 209 ja 212,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) Rahvusvaheline kogukond seisab silmitsi enneolematu rände- ja pagulaskriisiga, mille lahendamine eeldab solidaarsust ja rahaliste vahendite tõhusat kasutuselevõttu ning seda, et praeguste probleemidega tegeletakse ja neid lahendatakse üheskoos. Kõik osalised peavad tegema koostööd jätkusuutliku, keskpika ja pikaajalise poliitika järgimisel ning olemasolevate programmide tõhusal kasutamisel, et arendada ja toetada algatusi, mis aitavad saavutada Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni (ÜRO) kestliku arengu eesmärke ning tegeleda poliitiliste, sotsiaalsete, majanduslike ja keskkonnaalaste teguritega, mis on rände algpõhjuseks, muu hulgas vaesuse, ebavõrdsuse, rahvastiku juurdekasvu, töö- ja majanduslike võimaluste puudumise ning piiratud juurdepääsuga haridusele, ebastabiilsuse, konfliktide ning kliimamuutuste ja sundrände pikaajaliste tagajärgedega.

(2) Kuigi ressursside eraldamine rände algpõhjustega tegelemiseks on ülimalt oluline, on liit endiselt täielikult pühendunud Euroopa Liidu üldises välis- ja julgeolekupoliitika strateegias kirjeldatud poliitikale muudes võtmetähtsusega strateegiliselt prioriteetsetes valdkondades.

(3) Kolmandate riikidega on välja töötatud uus tulemustele suunatud partnerlusraamistik, milles võetaks arvesse kogu liidu poliitikat ja kõiki vahendeid. Uue partnerlusraamistiku osana on koostatud liidu välisinvesteeringute kava, et toetada investeeringuid väljaspool liitu asuvates piirkondades, aidates samal ajal kaasa ÜRO kestliku arengu eesmärkide saavutamisele ja tegeledes rände algpõhjustega. See peaks aitama täita ka ÜRO kestliku arengu tegevuskavas aastani 2030 seatud eesmärke, ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppe (edaspidi „Pariisi kokkulepe“) eesmärke ja välistegevuse muude rahastamisvahendite eesmärke.

(4) 28. juunil 2016 kiitis Euroopa Ülemkogu heaks Euroopa Investeerimispanga (EIP) ettepaneku toetada välisinvesteeringute kava EIP vastupanuvõime ja taastuvuse algatuse kaudu, mis on mõeldud investeeringute soodustamiseks lõunanaabruses ja Lääne-Balkani riikides.

(5) EIP vastupanuvõime ja taastuvuse algatuse oluline osa on EIP välislaenude andmise volituse nii kvantitatiivne kui ka kvalitatiivne laiendamine. Nii peaks EIP-l olema võimalik kiiresti toetada välisinvesteeringute kava eesmärkide saavutamist, eelkõige pakkudes eraõiguslikele finantseeringu saajatele täiendavat rahastamist, et tõmmata ligi erainvesteeringuid ja suurendada pikaajalisi investeeringuid.

(6) Euroopa Kestliku Arengu Fondi (EFSD) strateegianõukogu, milles EIP on esindatud, annab suuniseid EIP vastupanuvõime ja taastuvuse algatuse ja välisinvesteeringute kava komponentide vastastikuse täiendavuse kohta kooskõlas oma kodukorraga ja piiramata EIP juhtimise sisekorda.

([1]) Euroopa Parlamendi 8. veebruari 2018. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 27. veebruari 2018. aasta otsus.

(7) Eelarvetagatis väljaspool liitu tehtavate finantseerimistehingute jaoks (edaspidi „ELi tagatis“) anti EIP-le Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 466/2014/EL ([1]).

(8) Otsuse nr 466/2014/EL kohaselt koostas komisjon koostöös EIPga sõltumatu välishindamise alusel vahehindamise aruande nimetatud otsuse kohaldamise kohta.

(9) ELi tagatisega toetatava uue eesmärgina (edaspidi „uus eesmärk“) tuleks lisada pagulaste, rändajate, vastuvõtvate ja transiidikogukondade ning päritolukogukondade pikaajaline majanduslik vastupanuvõime ja taastuvus kui strateegiline vastus rände algpõhjustega tegelemiseks.

(10) Uue eesmärgi alusel toetatavad tehingud peaksid olema eristatud liidu jõupingutustest piirikontrolli valdkonnas.

(11) Selleks et välislaenude andmise volituse kaudu saaks tegeleda võimalike probleemidega ja liidu prioriteetidega ja ka selleks, et täita uut eesmärki, tuleks ELi tagatise alla kuuluvate EIP finantseerimistehingute maksimaalset ülemmäära suurendada 32 300 000 000 euroni.

(12) Üldvolituse alusel tuleks ette näha 1 400 000 000 eurot avaliku sektori projektidele, mis on suunatud uue eesmärgi täitmisele.

(13) Uue erasektorile laenuandmise volituse alusel tuleks suurendatud maksimaalse ülemmäära piires ette näha kuni 2 300 000 000 eurot projektidele, mis on suunatud uue eesmärgi täitmisele, ning see peaks kasu saama liidu täielikust tagatisest.

(14) See, kui edukas on välislaenude andmise volituse alusel EIP üks põhieesmärke – kohaliku erasektori arengu toetamine, eelkõige mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) toetamine –, oleneb sellisest tegurist nagu VKEde võimalus saada rahastamist, krediiti ja tehnilist abi, ettevõtluse edendamisest ja jõupingutustest, millega soodustatakse üleminekut heitlikult reguleerimata majanduselt reguleeritud majandusele. Sellega seoses peaks EIP finantseerimistehingute eesmärk olema toetada VKEde väiksemahulisi investeerimisprojekte, samuti investeerimisprojekte kaugelasuvates maapiirkondades ning joogivee puhastamisse, reoveekäitlusse ja taastuvenergiasse investeerimist.

(15) Tagada tuleks selliste liidu algatuste täiendamine ja nendega koordineeritus, mis tegelevad rände algpõhjustega, sealhulgas seoses liidu toetusega tagasisaadetud rändajate püsivaks taasintegreerimiseks päritoluriikides.

(16) Pärast Pariisi kokkuleppe vastuvõtmist peaks EIP püüdma säilitada kliimat mõjutavate tehingute suurt osakaalu, mille maht peaks olema vähemalt 25 % kõigist EIP finantseerimistehingutest väljaspool liitu. Otsuse nr 466/2014/EL kohased EIP finantseerimistehingud peaksid olema kooskõlas eesmärgiga, et 2020. aastaks oleks nende osakaal väljaspool liitu vähemalt 35 % kõigist EIP finantseerimistehingutest tärkava turumajandusega riikides ja arenguriikides. EIP peaks võtma arvesse Euroopa Ülemkogu 22. mai 2013. aasta järeldusi keskkonna või majanduse seisukohalt kahjulike toetuste, sh fossiilkütustega seotud toetuste järkjärgulise lõpetamise kohta.

(17) Erasektorile laenuandmise volituse alusel tehtavatest EIP finantseerimistehingutest liidu üldeelarvele tekkiv risk tuleks hinnastada. Sellisest riski hinnastamisest saadav tulu tuleks maksta välistegevuse tagatisfondi, mis loodi nõukogu määrusega (EÜ, Euratom) nr 480/2009, ([2]) et katta kommertsrisk ja hoida ära turumoonutused.

(18) EIP peaks oma tulemuste mõõtmise raames töötama välja näitajate kogumi projektide jaoks, mis on suunatud uue eesmärgi täitmisele, ja seda kasutama. Hinnang EIP finantseerimistehingute panusele uue eesmärgi saavutamisse, sealhulgas asjakohasel juhul panusesse, mis antakse ÜRO kestliku arengu eesmärkide täitmisse, kohaliku kodanikuühiskonna kaasamisse ning liidu välispoliitika prioriteetide ja eelarveprioriteetidega kooskõlla viimisesse, tuleks seepärast lisada iga-aastasesse aruandesse, mille komisjon esitab EIP finantseerimistehingute kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta otsus nr 466/2014/EL, millega antakse Euroopa Investeerimispangale ELi tagatis liiduväliste investeerimisprojektide toetamiseks sõlmitud finantseerimistehingutest tekkida võiva kahjumi puhuks (ELT L 135, 8.5.2014, lk 1).

([2]) Nõukogu 25. mai 2009. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 480/2009 välistegevuse tagatisfondi asutamise kohta (ELT L 145, 10.6.2009, lk 10).

(19) Tuleks tagada otsusega nr 466/2014/EL hõlmatud EIP finantseerimistehingute nähtavus ja läbipaistvus, pidades eelkõige silmas finantsvahendajate kaudu rahastatavaid projekte, parandades liidu institutsioonide ja üldsuse juurdepääsu teabele, võttes arvesse vajadust kaitsta konfidentsiaalset teavet ja tundlikku äriteavet.

(20) Asjakohane liidu poliitika maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide suhtes on sätestatud liidu õigusaktides ja nõukogu järeldustes, eelkõige 8. novembri 2016. aasta järelduste lisas, ning nende kõikides hilisemates ajakohastustes.

(21) Otsuse nr 466/2014/EL kohaste EIP finantseerimistehingute puhul järgitav hoolsuskohustus peaks hõlmama kohaldatavate liidu õigusaktide ning rahapesu, terrorismi rahastamise, maksupettuste ja maksustamise vältimise vastast võitlust käsitlevate kokkulepitud rahvusvaheliste ja liidu standardite järgimise põhjalikku kontrollimist. Lisaks peaks EIP andma välislaenude andmise volituse aruandluse kontekstis riikide lõikes teavet EIP finantseerimistehingute vastavuse kohta EIP poliitikale koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide suhtes ning esitama nimekirja vahendajatest, kellega EIP koostööd teeb.

(22) EIP kiitis 12. oktoobril 2016 heaks EIP vastupanuvõime ja taastuvuse algatuse rakendamise. EIP vastupanuvõime ja taastuvuse algatusega hõlmatud projekte, mis kiideti heaks pärast 12. oktoobrit 2016 ning enne käesoleva otsuse jõustumist ja tagatislepingu sõlmimist, peaks olema võimalik katta ELi tagatisega, kui komisjonilt on saadud kinnitus, et need on kooskõlas uue eesmärgiga ja järgivad tagatislepingu tingimusi.

(23) Ettevõtjate puhul peaks EIP finantseerimistehingutele laienema erasektorile mõeldud täielik tagatis üksnes juhul, kui nendega edendatakse kaasavat majanduskasvu ja tõhusamat töökohtade loomist ning kui piisavat rahastamist ei ole võimalik hankida kohalikelt finantsturgudelt.

(24) EIP finantseerimistehingud peaksid olema kooskõlas komisjoni 25. oktoobri 2011. aasta teatises „ELi uuendatud strateegia aastateks 2011–2014 ettevõtja sotsiaalse vastutuse valdkonnas“ sisalduvate põhimõtetega, sealhulgas finantsvahendajate puhul.

(25) Kooskõlas Euroopa Parlamendi resolutsioonide ning nõukogu otsuste ja järeldustega tuleks liidu välispoliitika prioriteetide muutudes, või kui volituse kehtivuse ajal satutakse häda- või kriisiolukorda, EIP poolt tagatise piirkondade vahel ümberjaotamise ülemmäära selle volituse kehtivuse ajal suurendada 10 %-lt 20 %-le. Komisjon peaks Euroopa Parlamenti ja nõukogu neist ümberjaotamistest korrapäraselt teavitama.

(26) Võttes arvesse EIP vastupanuvõime ja taastuvuse algatuse tähtsust liidu strateegias rände algpõhjustega tegelemiseks ning transiidi- ja vastuvõtvate kogukondade vajadusi, on jätkuvalt väga tähtis, et selle uue eesmärgi saavutamiseks mõeldud projektide puhul kasutatakse täielikult ära välislaenude andmise volituse ülemmäärade piires ettenähtud summad. Kui aga ettenägematute asjaolude tõttu ei saa ettenähtud summasid täielikult ära kasutada, peaks olema lubatud ka suurem paindlikkus. Seega, kui EIP järeldab 30. juuniks 2019, et ei suuda täita EIP vastupanuvõime ja taastuvuse algatuse raames prognoositud eesmärki, peaks olema võimalik jaotada kuni 20 % üldvolituse alusel avaliku sektori projektide jaoks ette nähtud 1 400 000 000 eurost ja erasektorile laenuandmise volituse alusel ette nähtud 2 300 000 000 eurost ümber ühinemiseks valmistuvate riikide ja finantseeringu saajate ning naabruspoliitikas osalevate ja partnerlusriikide siseselt ja/või vahel. Kõikides sellistes ümberjaotamistes peaksid komisjon ja EIP eelnevalt kokku leppima.

(27) Rahastamiskõlblike piirkondade ja riikide loetelu ning potentsiaalselt rahastamiskõlblike piirkondade ja riikide loetelu tuleks muuta, et jätta nendest välja kõrge sissetulekuga piirkonnad ja riigid, mille krediidireiting on kõrge, nimelt Brunei, Iisrael, Island, Lõuna-Korea, Singapur, Taiwan ja Tšiili. Lisaks tuleks potentsiaalselt rahastamiskõlblike piirkondade ja riikide loetellu lisada Iraan.

(28) Otsust nr 466/2014/EL tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

*Artikkel 1*

Otsust nr 466/2014/EL muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 2 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 2*

**ELi tagatisega EIP finantseerimistehingute ülemmäärad**

1. Ajavahemikul 2014–2020 on ELi tagatisega EIP finantseerimistehingute maksimaalne ülemmäär 32 300 000 000 eurot. Ülemmäära järgimisel ei võeta arvesse algul finantseerimistehinguteks ette nähtud, kuid hiljem tühistatud summasid.

Nimetatud ülemmäär jaotatakse järgmiselt:

a) üldvolituse alusel kuni 30 000 000 000 eurot, millest kuni 1 400 000 000 eurot on ette nähtud avaliku sektori projektidele, mille eesmärk on saavutada pagulaste, rändajate, vastuvõtvate ja transiidikogukondade ning päritolukogukondade pikaajaline majanduslik vastupanuvõime ja taastuvus kui strateegiline vahend rände algpõhjustega tegelemiseks;

b) erasektorile laenuandmise volituse alusel kuni 2 300 000 000 eurot projektidele, mille eesmärk on saavutada pagulaste, rändajate, vastuvõtvate ja transiidikogukondade ning päritolukogukondade pikaajaline majanduslik vastupanuvõime ja taastuvus kui strateegiline vastus rände algpõhjustega tegelemiseks.

2. Lõikes 1 osutatud ülemmäärad jaotatakse piirkondlikeks ülemmääradeks ja vaheülemmääradeks, nagu on sätestatud I lisas. Piirkondlike ülemmäärade piires ja käesoleva otsusega hõlmatud ajavahemiku jooksul tagab EIP ELi tagatisega kaetud piirkondades riikide lõikes jaotuse, mis on tasakaalustatud kooskõlas liidu välispoliitika prioriteetidega, mis kajastuvad artiklis 5 osutatud piirkondlikes tehnilistes tegevussuunistes.“

2) Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 3*

**Üldeesmärgid ja -põhimõtted**

1. ELi tagatis antakse ainult sellistele EIP finantseerimistehingutele, millel on EIP hinnangul lisaväärtus ja millega toetatakse mis tahes järgmist üldeesmärki:

a) kohaliku erasektori arendamine, eelkõige mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) toetamine;

b) sotsiaalse ja majandusliku infrastruktuuri, sealhulgas transpordi-, energia-, keskkonnainfrastruktuuri ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia arendamine;

c) kliimamuutuste leevendamine ja nendega kohanemine;

d) pagulaste, rändajate, vastuvõtvate ja transiidikogukondade ning päritolukogukondade pikaajaline majanduslik vastupanuvõime kui strateegiline vastus rände algpõhjustega tegelemiseks.

2. Säilitades EIP eripära investeerimispangana, on käesoleva otsuse kohased EIP finantseerimistehingud liidu üldistes huvides, aidates eelkõige järgida liidu välistegevuse aluseks olevaid üldpõhimõtteid, millele on osutatud ELi lepingu artiklis 21, ning aitavad rakendada rahvusvahelisi keskkonnakokkuleppeid, mille osaline liit on. EIP juhtorganeid ergutatakse võtma vajalikke meetmeid, et kohandada EIP tegevust viisil, mis aitaks tõhusalt toetada liidu välispoliitikat, ning et täita käesolevas otsuses sätestatud nõuded.

3. Lõikes 1 sätestatud üldeesmärkidega hõlmatud valdkondades on EIP finantseerimistehingute põhieesmärk toetada riikide piirkondlikku integratsiooni, sealhulgas eelkõige majanduslikku integratsiooni ühinemiseks valmistuvate riikide ja finantseeringute saajate, naabruspoliitikas osalevate ja partnerlusriikide ning liidu vahel. EIP teeb finantseeringut saavates riikides finantseerimistehinguid üldeesmärkidega hõlmatud valdkondades, toetades välismaiseid otseinvesteeringuid, mis edendavad majandusintegratsiooni liiduga.

4. Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni koostatud ametliku arenguabi saajate loetelusse kantud arenguriikides aitavad EIP finantseerimistehingud ELi toimimise lepingu artiklite 208 ja 209 kohaselt kaasa liidu arengukoostöö poliitika eesmärkide saavutamisele, eriti vaesuse vähendamisele kaasava majanduskasvu ning kestliku majandusliku, keskkonnaalase ja sotsiaalse arengu kaudu.

5. Tagamaks erasektori investeeringute maksimaalset mõju arengule, püüab EIP aidata luua soodsaid tingimusi eraettevõtlusele ja -investeeringutele ning tagab prioriteedina, et tugevdatakse finantseeringut saavate riikide kohalikku erasektorit, sealhulgas ühistuid ja sotsiaalseid ettevõtteid, toetades kohalikke investeeringuid, nagu on sätestatud lõike 1 punktis a. Lõikes 1 sätestatud üldeesmärke toetavate EIP finantseerimistehingutega püüab EIP ka suurendada oma toetust finantseeringut saavate riikide ja liidu VKEde investeerimisprojektidele, võimaldades VKEde uutel investeerimisprojektidel saada rahastamist. EIP finantseerimistehingutega võimaldatakse VKEdel saada kasu muu hulgas VKEde turule juurdepääsust rahastamiskõlblikes riikides ja nende integratsioonist ülemaailmsetesse väärtusahelatesse ning aidatakse veelgi suurendada liidu äriühingute konkurentsivõimet.

Asjaomaste VKEde jaoks eraldatud rahaliste vahendite kasutamise tõhusaks kontrollimiseks ja hindamiseks teeb EIP põhjaliku hoolsuskohustuse auditi ning sätestab sõlmitavates lepingutes standardse aruandluskohustuse nii finantsvahendajatele kui ka lõplikele finantseeringu saajatele. EIP püüab välja selgitada takistused, mis VKEdel on rahastamise saamisel, ning aitab neid kõrvaldada.

EIP teeb koostööd finantsvahendajatega, kes võivad toetada VKEde erivajadusi tehinguriikides ning kes vastavad artikli 13 nõuetele, mis on lepingutesse üle võetud kõnealuse artikli 13 lõike 1 kolmanda lõigu alusel.

6. Lõike 1 punktis b sätestatud üldeesmärke toetavate EIP finantseerimistehingutega toetatakse investeerimisprojekte peamiselt transpordi, energia, keskkonnainfrastruktuuri, info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ning tervishoiu ja hariduse valdkonnas. See hõlmab taastuvatest energiaallikatest energia tootmist ja integreerimist, energiatõhususe meetmeid, energiasüsteemide ümberkujundamist vähem $CO_2$-mahukatele tehnoloogiatele ja kütustele üleminekuks, jätkusuutlikku energiajulgeolekut ja energiainfrastruktuuri, sealhulgas infrastruktuuri gaasi tootmiseks ja transportimiseks liidu energiaturule, samuti maapiirkondade elektrifitseerimist, keskkonnainfrastruktuuri, näiteks vee- ja kanalisatsioonivõrgud ning roheline infrastruktuur, ning telekommunikatsiooni ja lairibavõrgu infrastruktuuri.

7. Lõike 1 punktis c sätestatud üldeesmärke toetavate EIP finantseerimistehingutega toetatakse kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemise valdkonna investeerimisprojekte, millega aidatakse kaasa ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni ja selle konventsiooni alusel vastuvõetud Pariisi kokkuleppe üldiste eesmärkide saavutamisele, eelkõige vältides või vähendades kasvuhoonegaaside heitkoguste tekkimist ning vähendades $CO_2$-jalajälge taastuvenergia, energiatõhususe ja säästva transpordi valdkonnas või parandades haavatavate riikide, kliimamuutustest negatiivselt mõjutatud sektorite ja kogukondade vastupanuvõimet ja taastuvust.

Kliimamuutuse projektide rahastamiskõlblikkuse kriteeriumid on kindlaks määratud EIP kliimamuutuste strateegias. Tuginedes metoodikale, mille EIP on koostanud projektide kasvuhoonegaaside heitkoguste ja nende muutuste hindamiseks, lisatakse $CO_2$-jalajälje analüüs keskkonnamõju hindamise menetlusse, et teha kindlaks, kas projektiettepanekud suurendavad maksimaalselt energiatõhusust.

Käesoleva otsusega hõlmatud ajavahemikul püüab EIP säilitada kliimat mõjutavate tehingute suurt osakaalu, mille maht peab olema vähemalt 25 % kõigist EIP finantseerimistehingutest väljaspool liitu. Käesoleva otsuse kohane EIP rahastamine peab olema kooskõlas eesmärgi saavutamisega, et 2020. aastaks oleks see osakaal vähemalt 35 % kõigist EIP finantseerimistehingutest tärkava turumajandusega riikides ja arenguriikides väljaspool liitu.

EIP finantseerimistehingud hõlmavad muu hulgas konkreetseid meetmeid selleks, et lõpetada järk-järgult selliste projektide rahastamine, mis takistavad liidu kliimaalaste eesmärkide saavutamist, ning suurendada pingutusi taastuvate energiaallikate ja energiatõhususe toetamiseks.

Oma panuses EIP välislaenude andmise volituse alusel tehtavate EIP finantseerimistehingute projektidesse parandab EIP kliimamuutustega kohanemise elemente.

8. Lõike 1 punktis d sätestatud üldeesmärke toetavate EIP finantseerimistehingutega toetatakse investeerimisprojekte, mis tegelevad rände algpõhjustega ning aitavad kaasa pikaajalise majandusliku vastupanuvõime ja taastuvuse parandamisele ja ÜRO kestliku arengu eesmärkide saavutamisele ning tagavad finantseeringut saavates riikides jätkusuutliku arengu.

Tagades inimõiguste, töö- ja sotsiaalõiguste täieliku austamise, põhivabadused ning soolise võrdõiguslikkuse, kohaldades õigustel põhinevat arusaama, mis hõlmab kõiki inim- ja sotsiaalõigusi kooskõlas läbipaistvuse, osalemise, mittediskrimineerimise ja aruandluskohustuse põhimõtetega, on EIP finantseerimistehingud mõeldud selleks, et

a) rahuldada suurenenud vajadusi infrastruktuuri ja sellega seotud teenuste järele, mis on otse või kaudselt seotud rändajate sissevooluga, kuid millest saab kasu ka kohalik elanikkond;

b) parandada vastuvõtvate ja pagulaskogukondade töövõimalusi;

c) edendada majandusintegratsiooni ja võimaldada pagulastel ise toime tulla või

d) tugevdada humanitaartegevust ja toetada inimväärsete töökohtade loomist.

EIP finantseerimistehingutega toetatakse

a) erasektoris VKEsid ja keskmise turukapitalisatsiooniga ettevõtjaid, ettevõtterahandust ja mikrofinantseerimist;

b) avalikku sektorit, sealhulgas kohalikke omavalitsusi ja avaliku sektori üksuseid, seoses infrastruktuuri ja teenustega, sealhulgas tervishoiu- ja lastele mõeldud eriteenustega, kanalisatsiooniteenustega ja kooliharidusega, et rahuldada oluliselt suurenenud vajadusi.

9. Lõikes 1 sätestatud üldeesmärke toetavate EIP finantseerimistehingute tegemisel tunnustatakse, et sooline võrdõiguslikkus on kestliku arengu saavutamiseks keskse tähtsusega valdkondadeülene küsimus ja oluline element projekti hoolsuskohustuse auditi tegemise seisukohast. Soolist aspekti kohaldatakse kõikidele asjaomastele finantseerimistehingutele. EIP tagab, et kõik EIP finantseerimistehingud on vastavuses soolise võrdõiguslikkuse strateegias ja tegevuskavas ette nähtud kohustustega.

10. EIP püüab tagada, et EIP kaasrahastatavates projektides osalevad ettevõtjad järgivad töötasude läbipaistvuse põhimõtet ning soolise võrdõiguslikkuse ja võrdse tasustamise põhimõtet, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2006/54/EÜ (*). EIP projektide rahastamise otsustes võetakse arvesse võimalike finantseeringut saavate ettevõtjate tegevust võrdse tasustamise ja äriühingute sotsiaalse vastutuse alal.

11. ELi tagatis katab ainult selliseid EIP finantseerimistehinguid, mida tehakse nendes rahastamiskõlblikes riikides, kes on sõlminud EIPga raamlepingu, milles on sätestatud selliste tehingute tegemise õiguslikud tingimused ja mis on kooskõlas EIP avaldusega keskkonnaalaste ja sotsiaalsete põhimõtete ja standardite kohta ning keskkonna- ja sotsiaaltavade käsiraamatuga.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (ELT L 204, 26.7.2006, lk 23).“

3) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Piirkondlike tehniliste tegevussuuniste ajakohastamisel võtavad komisjon ja EIP arvesse asjakohaseid Euroopa Parlamendi resolutsioone ning nõukogu otsuseid ja järeldusi, samuti rahvusvaheliselt tunnustatud põhimõtteid ja suuniseid ettevõtja sotsiaalse vastutuse kohta. Piirkondlikud tehnilised tegevussuunised peavad olema kooskõlas prioriteetidega, mis sisalduvad olemasolevates riiklikes või piirkondlikes programmides, mille finantseeringut saavad riigid on koostanud, võttes nõuetekohaselt arvesse nende programmide koostamise käigus kohaliku kodanikuühiskonnaga peetud konsultatsioone.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 18 vastu delegeeritud õigusakte IV lisa muutmiseks.“

4) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Täieliku tagatise nõuet kohaldatakse ka artikli 2 lõike 1 punktis b osutatud erasektorile laenuandmise volituse alusel tehtavatele EIP finantseerimistehingutele, millel on keskeltläbi kõrgem riskiprofiil kui käesoleva artikli lõikes 3 osutatud poliitilise riski tagatisega ühinemiseks valmistuvates riikides ja finantseeringu saajate puhul ning naabruspoliitikas osalevates ja partnerlusriikides kaetud portfellil.“;

b) lõiked 5 ja 6 asendatakse järgmisega:

„5. EIP finantseerimistehingutega seotud rahastamiskokkulepped projekti läbiviijatega sisaldavad ka asjakohaseid hanke-, keskkonna-, kliima- ja sotsiaalsätteid kooskõlas EIP kehtestatud reeglite ja korraga, sealhulgas nõudeid teha ELi tagatis ja EIP kaasamine lõplikule finantseeringu saajale nähtavaks.

6. Komisjon ja EIP näevad artiklis 14 osutatud tagatislepingus ette selged ja läbipaistvad jaotuspõhimõtted, mis võimaldavad EIP-l oma välistegevuse raames määrata kindlaks käesoleva otsuse alusel rahastatavad tehingud, et tagada kõige tõhusam ELi tagatise kasutamine. Need jaotuspõhimõtted põhinevad EIP finantseerimistehingute krediidivõimelisusel, nagu seda on hinnanud EIP, I lisas kindlaks määratud ülemmääradel, vastaspoole laadil (kas suveräänne riik või käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisalasse jääv riigi tasandist allpool asuv üksus või eraõiguslik isik), EIP enda riskitaluvusvõimel ja muudel asjakohastel kriteeriumidel, sealhulgas ELi tagatise pakutaval lisaväärtusel. Euroopa Parlamendile ja nõukogule saadetakse jaotuspõhimõtted kooskõlas artikliga 14.“

5) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. EIP teeb põhjaliku hoolsuskohustuse auditi ning asjakohasel juhul nõuab kooskõlas oma keskkonnaalaseid ja sotsiaalseid põhimõtteid ja standardeid käsitleva avalduse ning oma keskkonna- ja sotsiaaltavade käsiraamatuga, et projekti läbiviijad korraldaksid projekti kavandamis- ja rakendusetapis liidu sotsiaalseid ja keskkonnaalaseid põhimõtteid järgides kohalikul tasandil avalikke konsultatsioone asjaomaste riiklike ja kohalike sidusrühmade ning kodanikuühiskonnaga ELi tagatise saanud investeerimisprojektide sotsiaalsete, inimõiguste ja soolise võrdõiguslikkuse aspektide ning keskkonnaalaste, majanduslike ja arengualaste aspektide teemal ning annaksid teavet, mis on oluline liidu välispoliitika ja strateegiliste eesmärkide saavutamiseks antava panuse hindamiseks.

EIP tagab enne maid ja loodusvarasid mõjutavate finantseerimistehingute tegemist vabatahtliku, eelneva ja teadliku nõusoleku põhimõtte kohaldamise.

Hinnatakse seda, kas projekti kestuse jooksul tuleks tehnilise abi kaudu suurendada EIP finantseeringu saajate suutlikkust, ja kui seda tuleks teha, siis kuidas. EIP kehtestatud reeglid ja kord peavad sisaldama vajalikke sätteid investeerimisprojektide keskkonna- ja sotsiaalmõju ning inimõiguste ja konfliktide ennetamisega seotud aspektide hindamise kohta, eesmärgiga tagada, et käesoleva otsuse alusel toetatavad investeerimisprojektid oleksid keskkonnaalaselt ja sotsiaalselt kestlikud ning et EIP finantseerimistehingud, mis tehakse EIP majandusliku vastupanuvõime ja taastuvuse algatuse ja eeskätt erasektorile laenuandmise volituse alusel, parandaksid pagulaste, rändajate, vastuvõtvate ja transiidikogukondade ning päritolukogukondade majanduslikku vastupanuvõimet ja taastuvust.

Osana kättesaadavatest nõuetekohase hoolsuse kohaldamise sisejuhistest täiustab EIP oma keskkonna- ja sotsiaaltavade käsiraamatu kaudu vajaduse korral praktilisi suuniseid kõigi põhiliste inimõigustega seotud aspektide hindamiseks, mida kasutatakse eelhinnangu andmisel ja projektide pideva kontrolli käigus, sh finantsvahendajatega seotud projektide puhul, tuginedes olemasolevatele raamistikele, eriti ELi inimõiguste ja demokraatia strateegilisele raamistikule ja tegevuskavale, ning võttes arvesse liidu, asjaomaste ÜRO organite ja inimõiguste organisatsioonide kehtestatud inimõigustega seotud võrdlusaluseid.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. EIP kontroll hõlmab ka vahendatud tehingute täitmist ja finantsvahendajate tegevust VKEde toetamisel.“;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kontrolli tulemused avalikustatakse, kui konfidentsiaalsusnõuetest ja poolte kokkuleppest ei tulene teisiti.“

6) Artiklisse 10 lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 2 lõike 1 punktis b osutatud erasektorile laenuandmise volituse alusel tehtud EIP finantseerimistehingutega liidu eelarvele kaasnev risk hinnastatakse ja kommertsriski hinnastamisest saadav tulu makstakse tagatisfondi.“

7) Artikli 11 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) koondhinnang EIP finantseerimistehingute lisaväärtuse, hinnangulise tootluse, tulemuste ja arengumõju kohta, tuginedes EIP tulemuste mõõtmise raamistiku aastaaruandele. Selleks kasutab EIP tulemusnäitajaid, mis puudutavad rahastatud projektide arengu-, keskkonna- ja sotsiaalaspekte (sealhulgas inimõigustega ja soolise võrdõiguslikkusega seotud aspekte), võttes arvesse abi tõhusust käsitleva Pariisi 2005. aasta deklaratsiooni asjakohaseid näitajaid.

Soolise võrdõiguslikkuse näitajad töötatakse välja kooskõlas EIP soolise võrdõiguslikkuse strateegiaga ja soolise võrdõiguslikkuse tegevuskavaga; need kajastavad naiste ja meeste võrdõiguslikkuse edendamist ning võimaluse korral hinnatakse neid tagantjärele, jaotades andmed soo alusel. Projektide keskkonnaaspektide näitajad peavad sisaldama puhta tehnoloogia kriteeriume, mis keskenduvad põhimõtteliselt energiatõhususele ja heitkoguste vähendamise tehnoloogiatele. EIP töötab välja näitajad projektide jaoks, mis on strateegiliseks vastuseks rände algpõhjustega tegelemiseks ning vastuvõtvate ja transiidikogukondade pikaajalise majandusliku vastupanuvõime ja taastuvuse parandamiseks, võttes arvesse sidusrühmade, kodanikuühiskonna, mõjutatud kogukondade ja valitsusväliste organisatsioonide seisukohti;

c) hinnang EIP finantseerimistehingute panuse kohta liidu välispoliitika rakendamisse ja strateegiliste eesmärkide saavutamisse, võttes arvesse vastavust ELi lepingu artiklis 21 osutatud liidu välistegevuse põhimõtetele, käesoleva otsuse artiklis 5 osutatud piirkondlikele tehnilistele tegevussuunistele ning ELi inimõiguste ja demokraatia strateegilisele raamistikule ja tegevuskavale;“

b) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) hinnang EIP finantseerimistehingute kvaliteedi kohta, eelkõige selle kohta, mil määral on EIP rahastatavate investeerimisprojektide hoolsuskohustuse auditi tegemisel ja nende kontrollimisel võtnud arvesse keskkonnaalast ja sotsiaalset jätkusuutlikkust, samuti kohaliku osalemise maksimeerimise meetmed mõjutatud kogukondade, kodanikuühiskonna organisatsioonide ja valitsusväliste organisatsioonide kaasamise edendamise kaudu;“

c) lisatakse järgmine punkt:

„j) hinnang EIP finantseerimistehingute panuse kohta pagulaste, rändajate, vastuvõtvate ja transiidikogukondade ning päritolukogukondade pikaajalise majandusliku vastupanuvõime ja taastuvuse tugevdamisse strateegilise vastusena rände algpõhjustega tegelemiseks.“

8) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kõik käesoleva otsuse kohaselt tehtud EIP finantseerimistehingud pärast projekti heakskiitmise etappi, näidates eelkõige, kas investeerimisprojekt on kaetud ELi tagatisega ning kuidas see toetab liidu välistegevuse eesmärke, märkides eelkõige ära selle majandusliku, sotsiaalse ja keskkonna-, kliima- ja soospetsiifilise mõju;“

ii) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kui see on võimalik ja asjakohane, olemasolevad raamlepingud EIP ja abi saava riigi vahel. Uutele lepingutele alla kirjutades või olemasolevaid muutes tagab EIP, et neid lepinguid on võimalik avalikustada;“

b) lisatakse järgmised lõiked:

„3. EIP tagab, et teave kavandatavate ja heaks kiidetud tehingute kohta või tehingute kõikide oluliste muudatuste kohta avaldatakse ning on kohalikule kodanikuühiskonnale hõlpsasti kättesaadav.

4. EIP esitab taotluse korral Euroopa Parlamendile ELi tagatisega investeerimisprojektide tulemuste mõõtmise lehed, võttes arvesse konfidentsiaalse ja tundliku äriteabe kaitset ning järgides vastavat konfidentsiaalse teabe töötlemise sisekorda.“

9) Artiklid 13 ja 14 asendatakse järgmisega.

„*Artikkel 13*

**Rahapesu tõkestamine, terrorismi rahastamise vastane võitlus, maksustamine ja koostööd mittetegevad jurisdiktsioonid**

1. EIP järgib käesoleva otsusega hõlmatud finantseerimistehingutes kohaldatavaid liidu õigusakte ning kokkulepitud rahvusvahelisi ja liidu standardeid ning ei toeta seetõttu käesoleva otsuse alusel projekte, mis soodustavad rahapesu, terrorismi rahastamist, maksustamise vältimist, maksupettust või maksudest kõrvalehoidumist.

Peale selle ei alusta EIP uusi ega uuendatud tehinguid üksustega, mis asuvad või on asutatud jurisdiktsioonis, mis on vastava liidu poliitika raames kantud koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide loetellu või mis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 (*) artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmandad riigid või mis ei järgi tõhusalt läbipaistvust ja teabevahetust käsitlevaid maksustandardeid, mis on kokku lepitud liidu või rahvusvahelisel tasandil. EIP võib sellest põhimõttest erandi teha üksnes juhul, kui projekt viiakse reaalselt ellu ühes neist jurisdiktsioonidest ning projekti puhul ei ole mingit indikatsiooni selle kohta, et asjaomane tehing soodustab rahapesu, terrorismi rahastamist, maksustamise vältimist, maksupettust või maksudest kõrvalehoidumist.

Finantsvahendajatega lepingute sõlmimisel võtab EIP käesolevas artiklis osutatud nõuded asjaomastesse lepingutesse üle ning nõuab, et finantsvahendajad annaksid nõuete järgimisest aru.

Hiljemalt pärast seda, kui maksustamise eesmärgil koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide liidu loetelu on vastu võetud, vaatab EIP läbi oma poliitika, mida kohaldatakse koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide suhtes. Seejärel esitab EIP Euroopa Parlamendile ja nõukogule igal aastal aruande selle kohta, kuidas ta on koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide poliitikat oma finantseerimistehingute puhul kohaldanud, ning lisab aruandele riikide lõikes esitatud teabe ja nende vahendajate loetelu, kellega ta koostööd teeb.

2. EIP kohaldab oma käesoleva otsusega hõlmatud finantseerimistehingute puhul põhimõtteid ja standardeid, mis on sätestatud liidu õiguses finantssüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamiseks kasutamise tõkestamise kohta, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2015/847 (**) ning direktiivis (EL) 2015/849. Eelkõige seab EIP nii otse kui ka vahendajate kaudu toimuva käesoleva otsuse kohase rahastamise tingimuseks teabe avalikustamise tegelikult kasu saavate omanike kohta vastavalt direktiivile (EL) 2015/849.

*Artikkel 14*

**Tagatisleping**

Komisjon ja EIP allkirjastavad tagatislepingu, milles määratakse kindlaks ELi tagatise andmise üksikasjalikud tingimused ja kord vastavalt artiklile 8. Nimetatud tagatisleping edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule, järgides vastavat konfidentsiaalse teabe töötlemise sisekorda.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määrus (EL) 2015/847, mis käsitleb rahaülekannetes edastatavat teavet ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 141, 5.6.2015, lk 1).“

10) Artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Artiklis 5 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 8. aprillist 2018.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 4 ja 5 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.“;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Artiklite 4 ja 5 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.“

11) Artikkel 20 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 20*

**Aruanne**

Komisjon esitab 30. juuniks 2019 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse käesoleva otsuse kohaldamist ja mis on aluseks uuele võimalikule otsusele EIP välislaenude andmise volituse alusel ELi tagatisega kaetavate EIP finantstehingute kohta.

Komisjon esitab 31. detsembriks 2021 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva otsuse kohaldamise kohta.“

12) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 20a*

**Üleminekusätted**

EIP võib rahastada projekte, mis kiideti heaks pärast 12. oktoobrit 2016 ja enne 8. aprilli 2018 ning komisjoni ja EIP vahelise tagatislepingu sõlmimist. Niisugused projektid võib katta ELi tagatisega, kui komisjonilt on saadud kinnitus, et need on kooskõlas artikli 3 lõike 1 punktis d kindlaks määratud eesmärgiga ja järgivad tagatislepingu tingimusi.“

13) I, II ja III lisa asendatakse käesoleva otsuse lisas esitatud tekstiga.

14) IV lisa esimene lõik asendatakse järgmisega:

„EIP tegevus liiduga ühinemiseks valmistumise protsessis osalevates partnerriikides toimub ühinemis- ja Euroopa partnerlusraamistike alusel, milles on kindlaks määratud prioriteedid ühinemiseks valmistuvate riikide ja finantseeringu saajate jaoks, et nad saaksid teha edusamme ühinemise suunas, ja milles on ette nähtud liidu abi raamistik. Stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsess on liidu poliitiline raamistik Lääne-Balkani riikide jaoks. Selle aluseks on progressiivne partnerlus, kus liit pakub stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingute kaudu kaubanduskontsessioone, majandus- ja finantsabi ning lepingulisi suhteid. Ühinemiseelne finantsabi aitab ühinemiseks valmistuvatel riikidel ja finantseeringu saajatel teha ettevalmistusi liidu liikmeks olemisega kaasnevate kohustuste ja ülesannete täitmiseks. Kõnealuse abiga toetatakse reformiprotsessi, sealhulgas ettevalmistuste tegemist liidu liikmesriigiks saamiseks. Abi raames keskendutakse institutsioonide väljaarendamisele, õigusaktide kooskõlla viimisele liidu õigustikuga, liidu poliitika rakendamiseks ja vahendite kasutamiseks vajalike ettevalmistuste tegemisele ning majandusliku lähenemise saavutamiseks vajalike meetmete edendamisele.“

*Artikkel 2*

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Strasbourg, 14. märts 2018

| *Euroopa Parlamendi nimel* | *Nõukogu nimel* |
|---|---|
| *president* | *eesistuja* |
| A. TAJANI | L. PAVLOVA |

*LISA*

„*I LISA*

**PIIRKONDLIKUD ÜLEMMÄÄRAD**

A. Ühinemiseks valmistuvad riigid ja finantseeringu saajad: 8 075 000 000 eurot, millest 7 635 000 000 eurot üldvolituse alusel ja 440 000 000 eurot erasektorile laenuandmise volituse alusel.

B. Naabruspoliitikas osalevad ja partnerlusriigid: 19 680 000 000 eurot, mis on jagatud järgmisteks vaheülemmääradeks:

   i) Vahemere piirkonna riigid: 13 030 000 000 eurot, millest 11 170 000 000 eurot üldvolituse alusel ja 1 860 000 000 eurot erasektorile laenuandmise volituse alusel;

   ii) Ida-Euroopa, Lõuna-Kaukaasia ja Venemaa: 6 650 000 000 eurot.

C. Aasia ja Ladina-Ameerika: 4 083 000 000 eurot, mis on jagatud järgmisteks vaheülemmääradeks:

   i) Ladina-Ameerika: 2 694 000 000 eurot;

   ii) Aasia: 1 165 000 000 eurot;

   iii) Kesk-Aasia: 224 000 000 eurot.

D. Lõuna-Aafrika: 462 000 000 eurot.

EIP juhtorganid võivad pärast komisjoniga konsulteerimist otsustada, et üldise ülemmäära piires jaotatakse piirkondade siseselt ümber kuni 20 % piirkondlike vaheülemmäärade summast ning piirkondade vahel kuni 20 % piirkondlike ülemmäärade summast. Kui EIP juhtorganid järeldavad 30. juuniks 2019, et EIP ei suuda täita EIP vastupanuvõime ja taastuvuse algatuse alusel prognoositud eesmärki, võib kuni 20 % üldvolituse alusel avaliku sektori projektide jaoks ette nähtud 1 400 000 000 eurost ja erasektorile laenuandmise volituse alusel ette nähtud 2 300 000 000 eurost jaotada ümber käesoleva lisa punktides A ja B osutatud piirkondade siseselt ja/või vahel.

Kõikides EIP vastupanuvõime ja taastuvuse algatuse raames tehtavates ümberjaotamistes peavad komisjon ja EIP eelnevalt kokku leppima.

EIP juhtorganid kasutavad eelkõige seda ümberjaotamise võimalust, et ELi tagatise peamises sihtrühmas oleksid jätkuvalt kõrgema riskiprofiiliga projektid prioriteetsetes piirkondades. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu korrapäraselt neist ümberjaotamistest.

*II LISA*

**POTENTSIAALSELT RAHASTAMISKÕLBLIKUD PIIRKONNAD JA RIIGID**

A. Ühinemiseks valmistuvad riigid ja finantseeringu saajad

Albaania, Bosnia ja Hertsegoviina, endine Jugoslaavia Makedoonia vabariik, Kosovo, * Montenegro, Serbia, Türgi ([1])

B. Naabruspoliitikas osalevad ja partnerlusriigid

1. Vahemere piirkonna riigid

Alžeeria, Egiptus, Jordaania, Liibanon, Liibüa, Maroko, Palestiina, Süüria, Tuneesia

2. Ida-Euroopa, Lõuna-Kaukaasia ja Venemaa

Ida-Euroopa: Moldova Vabariik, Ukraina, Valgevene

Lõuna-Kaukaasia: Armeenia, Aserbaidžaan, Gruusia

Venemaa

C. Aasia ja Ladina-Ameerika

1. Ladina-Ameerika

Argentina, Boliivia, Brasiilia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kuuba, Mehhiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peruu, Uruguay, Venezuela

2. Aasia

Afganistan, Bangladesh, Bhutan, Filipiinid, Hiina, India, Indoneesia, Iraak, Iraan, Jeemen, Kambodža, Laos, Malaisia, Maldiivid, Mongoolia, Myanmar/Birma, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Tai, Vietnam

3. Kesk-Aasia

Kasahstan, Kõrgõzstan, Tadžikistan, Türkmenistan, Usbekistan

D. Lõuna-Aafrika

Lõuna-Aafrika Vabariik

---

* Kõnealune nimetus ei piira seisukohti staatuse suhtes ning on kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 1244 (1999) ja Rahvusvahelise Kohtu arvamusega Kosovo iseseisvusdeklaratsiooni kohta.

([1]) EIP vastupanuvõime ja taastuvuse algatus ei sisalda Türgit, mis on hõlmatud eraldi ELi-Türgi kokkuleppega.

*III LISA*

**RAHASTAMISKÕLBLIKUD PIIRKONNAD JA RIIGID**

A. Ühinemiseks valmistuvad riigid ja finantseeringu saajad

Albaania, Bosnia ja Hertsegoviina, endine Jugoslaavia Makedoonia vabariik, Kosovo, * Montenegro, Serbia, Türgi ([1])

B. Naabruspoliitikas osalevad ja partnerlusriigid

1. Vahemere piirkonna riigid

Alžeeria, Egiptus, Jordaania, Liibanon, Liibüa, Maroko, Palestiina, Tuneesia

2. Ida-Euroopa, Lõuna-Kaukaasia ja Venemaa

Ida-Euroopa: Moldova Vabariik, Ukraina, Valgevene

Lõuna-Kaukaasia: Armeenia, Aserbaidžaan, Gruusia

Venemaa

C. Aasia ja Ladina-Ameerika

1. Ladina-Ameerika

Argentina, Boliivia, Brasiilia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mehhiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peruu, Uruguay, Venezuela

2. Aasia

Bangladesh, Bhutan, Filipiinid, Hiina, India, Indoneesia, Iraak, Jeemen, Kambodža, Laos, Malaisia, Maldiivid, Mongoolia, Myanmar/Birma, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Tai, Vietnam

3. Kesk-Aasia

Kasahstan, Kõrgõzstan, Tadžikistan, Türkmenistan, Usbekistan

D. Lõuna-Aafrika

Lõuna-Aafrika Vabariik“

---

* Kõnealune nimetus ei piira seisukohti staatuse suhtes ning on kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 1244 (1999) ja Rahvusvahelise Kohtu arvamusega Kosovo iseseisvusdeklaratsiooni kohta.

([1]) EIP vastupanuvõime ja taastuvuse algatus ei sisalda Türgit, mis on hõlmatud eraldi ELi-Türgi kokkuleppega.